

Original side ?

Tårneå Lappmarck

Anno 1704 d. 3 Febr. höltz Laga Ting i Tårneå Lappmarck, uppå Jukasjärfwi Tingställe med Lapp allmogen af Sigge- och Tingewara byar, närwarande Cronones Befallningzman Wälbde. Salomon Steigman, med fölljande

Nämbdemän

Amund Mikkelsson i Siggewara	Nils Mikkelsson i Siggewara
Henrik Eriksson i Siggewara	Olof Nyman i Tingewara
Gl. Olof Henriksson i Tingewara	Per Andersson Näfwe i Siggewara
Lars Andersson Lalla i Tingewara	Lars Olsson i Tingewara
Johan Olsson i Siggewara	Henrik Mikkelsson Biörndahl i Tingewara
Olof Klemmetsson i Siggewara	Henrik Eriksson Loica i Siggewara

De 3ne sidst ofwan nämbde aflagde nu sin Nämbdemans Ed, med hand å book.

Original side ?

I förstone förelästes Lappallmogen här, Liika som påå de andre Tingställene, åtskillige Kongl. Mayt. Placater och förordningar.

Emedan såsom Länsmannen Henrik Jonsson i Siggewara by, nu för Rätten berättade, sig förledit åhr 1703, medio Martii, el. något för wårfrudagz tiiden, af ett gångbart rychte förnummit, som skulla Ingrid Henriksdotter i samma By, om sine 20 åhr, warit hafwande, hwar till efter förlösning funnitz tekn uti hennes Bröst, men hon icke föda barn el. någon säker underrättelse om desswiidare beskaffenheet Lemnat; Ty blef berörda Kåna förekallat och ther om examinerat, hwilken straxt tillstod och bekiände, det en Lapdräng wiid namn Nils Thomasson i Siggewara By, skall Ao. 1702 om Sommaren, åtskillige gångor, med henne plägat olofligit omgiänge, den tiiden, de bäggie i Skougen achtade Renarne, hwilket Lägersmåhl skall skiedt under ächtenskapz Lyfte och tillsäyelse; Andreä Tiid samma åhr, enär hon med Borgarens i Torneå Henrik Kohres reen Lass, ämnade sig öfwer till Norje, igenom Kiemi Lapmarck, haer bende. Nils Thomasson Kommit efter resandes, och 2ne gånger haft med henne sin willje, dock skahl hon som unger åhr, icke Kunnat märka el. förstå sig af sidsta sammanlagen blifwit hafwande för än hon medio Februarii el. Matthiä tiid 1703 war kommen tillbaka ifrån Wästersiön, in emot en ort Kiäckiswara bend. belägen half miihl ofwanföre Kiängis Bruuk/:då hon war

i följje med länsmannens Henrik Jonssons Son Per Henriksson och Lapdrängen Jöns Andersson och medelst stort oföre måst swärt arbeta med Reenlassen, påkom henne först ett stort blodfall, så

Original side ?

att hon med största möda Kunde leda renarna fram till bemte. Kiäckiswara, der de alla togo Nattqwarter om natten efter, der hon låg, flöt ifrån henne owanlig sammanlöpen blodh, der af hon, som ifrån Andreaä elr. uti 12 weckers tiid ikke haft något blod-fall, Kunde sig inbilla, af plägat omgiänge med Nils Thomasson, blifwit befruktad, och fostret således missgickz, Skolandes bende. Länsmans Son, at Jöns Andersson wähl Kunnat see och förmärckia, det hon den tiiden war mycket Siukliger, men hon blygdes sin pasion för dem uppenbara, hwilka Lappdrängarnes woro frånwarande, så att de der om icke examineras Kunde, utan Länsmannen Henrik Jonsson utsade sig hört berättas af dem, att enär de alla hade Nattqwarter wiid Kiäckiswara, Kunde de wähl se att Ingrid war siuker, opå Länsmanne wiidare tillfrågan, hafwa de swarat det hon alldrig söchte ensligheet, utan den tiiden, alt jämt warit för deras ögon.

Kyrckioherden Ährewyrdige hr. Kristian Elingius, som berättade att hafwa låtit ransaka denne Kåna, efterskickades, hwilken gaf den underrättelsen, att sedan Länsmannen Henrik Jonsson, för honom uppenbarat det ginge ett rychte som hade Ingrid Henriksdotter i Siggewara By, låtit sig belägra af Nils Thomasson, har Kyrckioherden, före ähn Kånan Kom hiit tillbaka frågat honom Nils om han plägat med henne omgänge, hwilcket han strax tillståt, och som det sedan förspordes henne der af blifwit hafwande, har Kyrckioherden ultimo Martii el. Maria Bebudelse tiider 1703 strax wiid hennes återkomst Kallat henne till sig och ther om examinerat, som strax bekiänt sig plägat omgiängie med Nils Thomasson, åtskillige gångor, men icke wist utsade om hon tå war

Original side ?

hafwande, derföre mände Kyrckioherden så af sin hustru Sophia Wannea som Klockarens Lars Johanssons hustru, Karin Mikkelsdotter, Brukz Karlens wiid Swapawara Kopparegrufwa Mads Janssons hustru Ella Olofsdotter, låta Erkiänne och ransaka, om något tekn, skulle ther till finnas på hennes Kropp, hvilka sedan gifwit till swar, sig ingen wiidare anledning finna, ähn det de förmärckte henne warit hafwande, efter som tekn till miölk fans uti hennes bröst.

Klockarens Lars Johanssons hustru Karin Mikkelsdotter, efter af-lagd wittnes Eed, berättade sig med ofwanbende. 2ne hustrur, Ao. 1703, wårfrudagztiiden, efter Kyrckioherdens befallning, hafwer noga ransakat Kånan Ingrid Henriksdotters Kropp, men ingen wiidare anledning funnit, det hon warit, el. war hafwande, än det, att

då Karin Krammade hårt hennes bröst, utkom der af såssom en hwiit tunn Kåda, högst till två droppar; Kyrkioherdens hustru Sophia Johanna Vannea wittnade och i edstad, det hustru Karin i hennes närwaro uthtrychte såsom miölck till Par droppar af Ingridz bröst, det 3die wittnet Ella Olofsdotter war icke så när förhanden, att hon afhöras Kunde.

Kånan Ingrid spordes wiidare, hwarföre hon icke openbarade, för Kyrkioherden wårfrudagz tiiden i fastan, det barnet wore Matthiä tiid tilförenne förgångit, som hon nu berättar? Swarades att ehuru wähl henne ett så stort blodfall samma tiid påkom war hon äntå nästen liika Klook, om barnet den gången aldeles förfors, för än hon efter Längre tiidz förlopp, Kunde sådant wiidare märka och förstod.

Original side ?

Nils Thomasson tillstod äfwen wähl sig Matthii tiid om hösten 1702 några gångor, och sedan Andreä tiid, samma åhr twenne gångor plägat med Ingrid Kiötzig beblandelse, men nekade att thet ski-edt under Ächtenskapz Löftet som Kånan honom icke håller öfr. bewiisa Kunde.

Nåmbdemånnen med samptl. allmogen föregåfwo och, sig intet annat rychte om detta Lägersmåhl hört, än nu berättat är, altså slötz till fölljande utslag och:

Domb.

Efter som hwarcken de afhörde wittnen, Läns- el. Nåmbdemånnen, el. någon af tillstädes warande allmoge, gitta intyga, det denne Kåna Ingrid Henriksdotter har söckt sitt föröfwade Lägersmåhl, med Nils Thomasson på något sätt fördöllja, fast mindre att Barnet fått liif, el. warit fullgångit, icke heller att hon, den tiden Barnet förfarit hållit sig afsiides i Eensligheet, derigienom hon sig förgripit emot Kongl. Maytz. Barnamordz Placat; Ty blif. hon och af Häredz Rätten, för det straff, som deruti förmåles, befriat, Men såsom Nils Thomasson med ofwan bende. Kåna, tillstår sig åtskillige gångor haft sammanlag och Kiötzig beblandelse, at ther under aflat barn, hwilket ungefär efter tolf weckors tiid förkommit och missgåtz, Sakfälles Nils/:som icke Kunde bewekas att ähta henne:/i förmågo af Kongl. Maytz. förordning och höglofl. Kongl. Håf Rättens der af ankomne notification af d. 4 Januarii 1694 till 40 mrk. och Kånan Ingrid till 20 mrk. Silfwer Myntz böter till Treskiftes samt bægge undergå uppenbara skrift efter Kyrckiolagens 9 Cap. 4. §, som dock hemstalles den Höglofl. Kongl.

Original side ?

Håf Rättens högrättwiisa omdöme Uunderd. ödmiukeligast.

mit samma tiufnaden igien som och låtit sig förliika saken att nedtysta hwarföre de och lagl. plichtat, Ty betalas allenast Konungens och Häradetz andehlar 68 dlr. 26 2/3 öre Smt.

Original side ?

I det Öfriga skall Nils Thomasson som nu andra gången Tiufwerii föröfwat, 2ne Sundagar stå på plichtepallen för ähn han absolveres liikmätigt Höglofl. Kongl. Håf Rättens notification af d. 28 Novemb. Ao. 1698.

Lappmannen Erik Andersson i Tingewara anklagade lappmännen Olof Persson och Henrik Andersson i Samma Byy, att hafwa nästledne Mickaelis tiid, stulit uhr hans tält el. Tiäll, som han haft ståandes på en Holma i Tärneå Träsk, 20 stycken rens Ostar, och anhåller om straff opå honom derföre;

Olof och Henrik föregåfwo, som skulle de der sammastädes allenast tagit två stycken ostar, att släckia sin hunger med, efter som de woro stadde på en hollma uti bemte. stora Träsk, der ifrån de för Continuerlig storm icke Komma Kunde, heller bruka någre fiskewähner till sitt uppehälle, Erik öfr. bewiiste them, det de bägge, opå samma Hollma haft sina egne staburar, brede wiid hans, och deruti Matsaker, och således för ingen nöd skall snattat uhr Hans Tiäll el. tält som han med aflagd Eed, till 20 stycken Ostar ähr-hölt den gången borttagne blefwo;

Hwarföre i förmågo af .653 åhrs strafsordningz 3 § dömes Olof Persson och Henrik Andersson i Tingewara Byy, att gifwa Målsäganden Tiufnaden tillbaka elr. dess wärde som blifwer à 6 öre stycket 3 dlr. 24 öre Koppr. Mt. och sedan böta tredubbelt der emot hwardera, Neml. 3 dlr. 24 öre Smt. till treeskiftes, och undraga absolution i Sacristian, efter Kongl. Mtt. resolution af d. 26 Maii 1699.

Original side ?

Eftersom Nämbedemannen Olof Henriksson Nyman i Tingewara byy, har förledne Lögerdagz afton slutit sådant Kiöp med Borgaren Kristian Elingio, at han skulle gifwa honom 2ne Oxer och en Waiirens-hud för en silfwerskied om 3 1/4 lodh, den Nyman emottog, men sedan till afbetalning om nattetiid hoos Elingium inlagt 3ne Odugliga hudar af intet wärde, Ty bör Nyman taga sine odugl. huder tillbaka, och anten förnöja Elingium med 3ne Swars goda Renshudar efter sin lofwan, så att han liikmätigt det 19 Capit. Kiöp M.B. St.L. får fult genfullo, el. och lefwerera honom skieden tillbaka.

Dito d. 4 Januarii höltz wiidare Laga Ting i Torneå Lappmark,
uppå Jukasjärfwe Tingställe.

Olof Johansson i Tingeware, som nu in för Rätten tillstod och bekiände sig Larssmesso tiiden 1702, tillhopa med Josef Henriksson och hans bröder Jöns och Henrik, stulit två stycken Renar utaf gamble Per Henriksson i samma By, det förledne 1703 åhrs Protocol af d. 3 Februarii med mera utwiisar/:hwarutaf det och befinnes, att Josef för samma stöld lagl. plichtat:/sakfälles efter Kongl. Maiitz. Strafsordning till tredubbelt emot hela stöldens värde, i anledning af höglofl. Kongl. Håf Rättens notification af d. 5 Novemb. .698, som blifwer 12 dlr. Smt. till Treskiftes, sampt undergå absolution i Sacristian efter Kongl. Maiitz. resolution af d. 20 Maii .699.

Och emedan Jöns och Erik Henriks Söner icke al-

Original side ?

lenast förledit åhr 1703 woro tillsagde att inställa sig wiid samma Ting till swars för denne stöld utan och af Länsmanen Henrik Jonsson äro tillsagde, wiid detta innewarande att comparere, men motwillel. hålla sig undan hwarföre i förmågo af Kongl. Maiitz. Förordning om Stämning wiid domstolarne dat. d. 19 Aprilis .692, samt den 2 § uti Kongl. Maiitz. förordning om wiidlyftigheters afkortande i rättegånger af d. 4 Julii .695, blef den saken icke desto mindre företagen; Och aldenstund så wähl deras Broder Josef Henriksson förledit åhr, som Olof Johansson wiid innewarande Ting, påstår att både Jöns och Erik Henriks Söner hafwa warit med dem i stölden Interesserade, da der nu, som ofwanbemält är, 2ne stämningar försuttit och sig undanstuckit;

Ty i förmågo af ofwanbemte. Kongl. Förordningar, Sakfälles Jöns Henriksson och Erik Henriksson för ofwanrörde stöld till hwar sine 12 dlr. Silfr. Mtt. till treskiftes och undergå absolution i Sacristian; Skolandes dessutan alla desse Fyra, betala till Målsäganden Per Henriksson för de stulne och förfarne Renarne, hwar sine 3 dlr. Koppr. Mt. Hwad anbelangar Lappmanen Nils Larsson, som förledit ting berättades att hafwa warit med de andra enär stölden begickz; Så monde ei allenast Olof Johansson, utan ock Länsmanen Henrik Jonsson samt nämbedemannen Nils Mikkellsson, tillike med Målsäganden Per Henriksson berätta det Nils Larsson, icke en gång warit hemma

Original side ?

wiid Kåtan enär stölden af de andre föröfwades utan allenast någre af hans folk, el. omyndige barn, de der torde liutit el. förtärt något litet der af, och i des anseende, Kunde han icke för tiufnad dömbd warda.

Emedan såsom Lapptolkens Johan Olssons Hustru Margrete Pålsdotter, med aflagd Eed förklarade, sig icke annat förstå med den Nästa Reen, som hon uti borgarens Abraham Abrahamssons närwaro, berättade sin måg Nils Larsson hafwa slachtat, af Borgarens Torfast Ananiassons Renar, än den samma som 1702 om Sommaren war blefwen siuker, och han gaf honom en tre åhrs Reen igen i ställe, ty blifr. Nils Larsson, ifrån Torfastz åtahl befriat.

Samma dag stältes för Rätten Lapp Kånan Elin Larsdotter i Siggevara By, om sine 25 åhr, den der Nästl. Midsommars tiid födt ett dödt sone barn, ock tillfrågades, hwilken rätta barnfadren wore? hwar till swarades: dett Brukzkarlen wiid mas ung Anders Knutsson, henne 1702 om hösten el. Korssmesso tiiden, besåfwit och med Barn rådt, enär de bäggie i skougen hoos Renarne stadde warit, samma Brukz Karl skall och lofwat henne ächtenskap, och der under både förr ofwanbemte. tiid, och sedan, plägat med henne omgiänge;

Anders Knutsson wart framkallat, och Konans berättelse förestält,

Original side ?

hwilken fuller strax tilstod och bekiände sig för 4 åhr sedan, tilltalt denne Elin om ächtenskap, och då en gång plägat omgiänge med henne, men alldrig sedan, och som hon inlät sig med en annan Friiare, Nembl. Mikkel Ullatz Son Jöns Mikkelsson i Siggewara By, wände han sin hog ifrån henne.

Kånan föregaf, det han och 1702 om hösten Bartolomäi tiid, Kommit till henne i skougen och der sammastädes plägat med henne omgängie; Anders tilstod wähl, sig den tiiden med några andra, warit i skougen, och sedt om de Renar, som han der betat, men icke haft wiidare beställa med henne, än en gång för 4 åhr sedan, opwiisandes der hoos en Attest utgifen och underskrefwen af Capellanen wiid Kiängis bruk hr. Michäeli Constenius och brukz Skrifwarens Samuel Mörts Hustru Gjertrud Stephasdotter samt hennes 2ne Systرار Maria och Agina d. 3 hujus, hwar uti betygas, det Per Jönssons hustru Brita i Jouxänge och Torneå Sochn, hafwer uti Elins närwaro wiid masung sagt, och Elin öfwerbewiist det Anders är ingalunda Fadren til hennes Barn utan en wiid namn Mikkel Mikkelsson, som Elin förr, för henne bekiänt hade, hwarföre ock hr. Mickäel d. 21 sidst Junii honom Anders sammanwigde med sin nu warande Hustru;

Omsider bekiände Kånan, det Mikkel Mikkelsson, som warit hennes huusbonde, dock ogifter är rätta barnfadren, den der lofwat gifwa henne en Reen och elliest giöre henne godt, om hon wille bringa saaken på

Original side ?

Anders Knutsson, men opå annor händelse skulle hon aldrig få komma i hans gård mehra, hwilken och skall haft sin willja med henne så ofta han welat, det åhret som hon blef hafwande;

Mikkel Mikkelsson, wille fuller i förstone neka till sammanlaget med denne Elin, dock utlät sig, att det hon med Eed, det Mikkel Ullatz Son Jöns, aldrig haft med henne Kiötzig beblandelse, wille han tillkiänne sig barnet, emedan han sedt att emillan dem bägge warit stor wänskap; hwilken eed hon otwungen med hand å book gjorde, och Mikkel således påtog sig att wara Barnfadren.

Altså i förmågo af Högl. Kongl. Håf Rättens notification till underrätterne af d. 3 Jan. .694 Sakfälles lmo: Brukz Karlen Anders Knutsson som denne Kåna Elin Larsdotter först besofwit för mökränckning till 40 mrk. Smt. till Treskiftes. Mikkel Mikkelsson som henne sedan belägrat och med barn rådt, sammaledes till 40 mrk. Kånan Elin som af 2ne sig belägra låtit elr. till 40 mrkr. Skolandes dock Mikkel liikmätigt .668 åhrs Strafsordning och Landsens praxin betala de senare böterne af 20 mrkr. för Kånan, efter som hon hans tjänstepiiga warit, så att han kommer att böta 15 dlr. Smt., der af fadren niuter målsägande delen, Skolandes och alle desse stå en Sondag på Plichtepallen, förr än de absolveras i anledning af Kyrkiolagens 9 Cap. 4. §.

Klockaren Lars Johansson här i Jukajärf, som

Original side ?

låt tit citera Kyrckioherden Ährewyrdige hr. Kristian Elingium, om något förmant sig tillfogat oförrätt, men sedan ingått förlikning med honom, Rätten om owitterl. och således saken nedlagt och förtegat;

Ty Sakfälles han derföre efter Nya Rättegångz processens 22 § till 5 dlr. Silfr. Mt. Rettens Eensak, som oplätes till Jukajärfwi Kyrckia.

Såssom Lappmannens Jon Nilssons Hustru i Siggewara By, Elin Nilsson, ähr förledne Sommar, Barnlöös död blefwen, och någon egendomb efter sig lemnat; Ty begiärte hennes Fader Nils Nilsson i Tingewara By, att den samma måtte efter lag skiftas emillan honom och dess måg bemelte Jon Nilsson.

Altså förelästes dem det 17 Capit. Gift M.B. och 2 Cap. Erfdab. L.L. hwar efter/:sedan all bewiislig giäld guldin är:/Jon Nilsson af oskifto hafwer att undfå en Kiörs Reen med des tillhörige Kiör

redskap, nock alla de kläder som honom äro skurde och giorde, med de der wiid fästade silfr. Malljor der han några äger, och en fäg med des tillbehör den öfriga ägendomen, ehwad namn han hafwa kan delas i tree lättar, hwar af Jon Nilsson tager tvådelarne ock Swärfadren Tridiung; För större richtighet skull förordnades Nämbedemannen Nils Mikkelsson och Ländzmannen Per Pålsson att dela och skifta dem emillan som ofwan bende. är.

Anbelangande den för detta warande twisten

Original side ?

emillan gamble Jon Nilsson i Siggewara By framledne Hustrus Kirstin Persdotter Erfwingar bestående af 3ne brödrar wid namn Amund och 2ne Nils, och Twå Systrar Elin och Margrete el. deras Barn; Så månde bende. tillstädes warande Erfwingar, nu in för Rätten tillstå och bekiänna, sig till fullo nöja, af honom Jon Nilsson wara förnöjde och tillfridzstälte så att de el. deres barn, nu el. framdeles, ingen wiidare präntention der på hafwa skole.

Ehuruwähl Bruks Karlen wiid Maasungn Erik Olsson, som icke allenast till nästl. ting d. 3 Febr. 1703, är utaf Länsmannen Henrik Jonsson blefwen stämbder för otidig brenwins Sahlo, 1702 Juhlehälgen, utan och till detta innewarande, sig här wiid Rätten icke instält till förklaring, el. med någon uhrsäckt till sitt uteblifwande in Kommit, Så wart liikwähl den saken företagen i förmågo af Kongl. Mtz. förordning om stämbningar wiid dombstolarne af d. 19 Aprilis .692, samt .695 åhrs Rättegångs process 2 §. Och Emedan Kyrckioherden Ehrewyrdige hr. Kristian Elingius intygar, det berde. Erik Olsson under bende. Juhlehälg och de dagar, som Gudztjänsten här sammastädes höltz, sålt brenwiin, så att förargelse ock slagzmähl der af timat emillan Olof och Nils Servio;

Ty blifwer Erik Olsson

Original side ?

efter Kongl. Maiitz. Förordning om Sabbatzbrått af åhr .687 och dess 5te punct, Sakfält till 40 mrk. Smt., hwarutaf angifwaren niuter 1/6te deel, och det öfrige Jukasjerfwi Kyrkia och de fattige, dock blifwa desse böter först optagne uti nästkommande 1705 åhrs Sakörs Längd, efter som Rätten icke är förwissat om han föremår ehrlaggia penningar el. plichta med Kroppen. Nils och Olof Särvio skola näste Ting förekallas att ransakas må, huruledes med slagzmählet dem emillan föreluppit är.

Alldenstund här wiid Tingzstället, under Marcknadztiiden åhrl. tilldrager sig stort owäsende deraf, att lapparne sökia till att föryttra och försällja sitt godz till Kiöpmannen sedan mörckt blifwer om qwällarne och nätterne, efter som sedan icke allenast stridighet emillan Kiöparen och sälljaren opkommer om Godzetz richtighet, utan och dryckenskap, oliud och förargelse, om nätterne förordsakas;

Fördenskull blef nu här wiid Rätten således statuerat och slutit, att det skall om qwällarne, sedan alt mörckt blifwer, ringes i Kyrckioklockan el. i wård, och alt thet godz, som lapparne der efter befinnes draga el. bära till Sahlo, skal af executorens och Borgarskapetz utskickade confisceras till lagligit utslag, och sedan i saken dömbt är, halfparten

Original side ?

tillkomma Beslagarne och den andra halfparten, Jukasjärfwi Kyrckia.

Gamble Per Jonsson i Tingewara, som warit Lagl. citerat för bönedagz försummelse, men hela Gårdagen hållit sig undan, så att Länsmännen icke kunnat honom igenfinna, Sakfälles efter nya processens 2 punct för opropetz försummelse till 1 dlr. Silf. Mynt Rättens Eensak; Och som han wiid Tingetz sluut är igenfunnen och framskaffat, men ingen wiidare uhrsäckt, hwii han Bönedagens Firande förledit Åhr, försummat, Kunde förebära, än allenast det han haft för lång Kyrckiowägh, som dock många andre hafwa men sig likwähl instält;

Fördenskull blifwer Per Jonsson efter Kongl. Maiitz. Bönedagz placater Sakfält till 40 mrk. Smt. böther, till Kyrckian och de fattige här sammastädes.

Eftersom samtl. Nämbedemännen intygade det Brukzskrifwaren Monsr. Samuel Mort, här förledne höstas Lefwerererat till Henrik Jonsson i Tingewara By, 9 dlr. Smt. hwaremot han skulle låta Monsr. Mort få en god slacht el. Bruns Reen, som han icke efterkommit, utan med något Reenkiött welat förnöja det Mörte fuller emottagit, men befunnit odugligit och som Länsmannen Henrik Jonsson, vel

Original side ?

berätta, har Henrik det samma för ett ringa värde bekommit, af hans Måg Knut Mortensson, utaf en reen som sig siälf strypt, och han ei förtära wehlat, det Henrik Jonsson icke heller kunde neka till;

Hwarföre dömes han i förmågo af det 3de Cap. Kiöp M.B. L.L. att taga det odugl. Kiöttet tillbaka, och lefwerera Brukzskrifwaren en god ox Reen, för de emottagne 9 dlr. samt bötha för flärd 12 mrk. Silf. Mtt. till Treskiftes.

Original side ?

Anno 1704 d. 8 Febr. höltz Laga Ting i Torneå Lappmarck, uppå
Enotäckis Tingställe, närwarande Cronones Befallingzmand Vål.
Salomon Steigman med fölljande

Nämbdemän:

Anders Andersson i Sondawara	Jöns Mikkelsson Kyro i Peldojärf
Nils Nilsson i Sondawara	Lars Andersson i Rånulla
Per Eriksson i Peldojärf	

I förstone Kundgiordes Allmogen åtskillige Kongl. Mtz. Placater
och Förordningar, liika som på de andre Tingställen.

Anbelangande twisten emillan Borgaren Samuel Olsson ifrån Tor-
neå, och Lappmannen

Original side ?

Nils Olsson Sicko i Rånulla By angående 3ne
Renar som för bemte. borgare, dels äro blefne ihälslagne, deels
sargade; Så emedan Nils Sicko måste siälf bekiänna och tillstå
sig under reesan till Wästersiöön d. 13 sidstl. Januar, med en
Kiäpp hafwa ihälstuckit två stycken af samma renar och den 3de
något särgat; Ty blifwer Nils Olsson Sicko, i förmågo af det 44
och 45 Capit. Bygm. B. L.L. domb dertill att gifwa Samuell Olsson
3ne Renar för de döde och särgade/:som han behåller:/och sedan
böta 3 mrk. för hwardera, som blifwer 9 mrk. Smt. till Treskift-
es.

Och som Nämbdemannen Lars Andersson Rasack intygade, det Nils
Sicko igår afton Kallat Mikkel Olsson Tiuf, det Nils icke på-
stod, att bewiisa, utan förklarade sig, der med i hastigheet
framkommit, hwarföre Sakfälles han efter det 43 Capit. Ting M.B.
för oqwädins ord till 3 mrk. silf. Mt. till treskiftes.

Lappmannen Henrik Amundsson Omma i Sondawara by, som förledit åhr
1703 monde här wiid Rätten tillstå ock bekiänna det hans Broder
Olof, som åhr bortrymdt, har lemnat hoos honom en Ox Reen,
som blifwit stuhlen ifrån Borgaren

Original side ?

Erik Davidsson, och lofwade
lefwerera den tillbaka, det här tills icke skiedt, pålägges nu,

att utan wiidare tidz förhalan låta ägaren samma Reen tillbaka bekomma, så framt han will undflyy straff och tilltahl derföre.

Emedan såsom en unger dräng wiid namn Jon Amundsson ifrån Rånulla by, har uti förledne Januar Månad, Siuknat hoos Länsmannen Guttorm Jonsson, der han efter 8 dagars förlopp dödde, så att Länsmannen förmedelst Modrens wiida frånwaru, måste den döda Kroppen sedan till Kyrckian föra och begrafa låta; Altså pröfwar Rätten icke mindre än skiähligit, det bör drängens moder Brita Nilsson i Rånulla By, förnöja Länsmannen för samma des hafde beswär och omkostnad i Liftiiden så wähl som till begrafningen med 12 dlr. Kmt.

Bröderne Mikkel och Henrik Persson Asa i Sondawara, förekommo ock berättade sig giort fölljande sluit sins emillan, Näml. att deras Moder Aunis Mikkelsdotter skahl här efter till sine dödedagar, förblif. till skiötzell och uppehälle, hoos sin äldre Son Henrik Persson Asa, som der emot i Medler-

Original side ?

tiid niuter 1/4de deel utaf all den fisk som de med not tillhopa fånga, de öfriga Tredelarne byta bröderne sins emillan, men efter bende. deras Moders död, kommer nothefisken att delas i 2ne jemlike lättar, äfwen som här tills, hwad Modrens begrafning widkommer så skola bägge bröderne, till den omkostnaden liika Contribuera. Hwilket aftahl efter begiäran sålunde togz ad notam.

Det klagade någre Handelsmän ifrån Torneå Stadh, högel. öfwer den olaga handell som här i Lappmarcken, och särdeles här i Enötäckis Förr- och utom rätta Marcknadztiiden, dels af de borgare som resa till- och ifrån Wästersiön dels och af Bönderne som anten kommo ifrån Soknen el. här i Lappmarcken boendes äro, föröf. hwar igenom skier, att godset blifwer af Lapparne alldeles opkiöpt, förr än de borgare:/till rätta Marcknadz terminen hiitkomma:/som ifrån fordna tiider haft här sitt ordinarie Marcknadzställe och här sammastädes handla böre;

Altfordenskull beordrades Länsmän alfwarl. att noga observera och upspana alla dem, som för marcknadztiid komma hiitresandes med något handelsgodz, och sådant alt, tillika med det som de befinnes hafa. sig tillbytt el. handlat, till laga uth-

Original side ?

slag confiscera och i qwarstad sättia. Lappmannen Henrik Jonsson Åja i Sondawara by lofwade och försäkrade, och sig willja giöra sin fliit att få denne Landz Kiöpman fast, skolandes han, el. ehr den wara måå, som gitter någon confiscation giöra, ei allenast der af utan och af siälfwa bötherne niuta 1/3de deel. Elliest blef och Lappalmogen kundgiort, det den förr Tingz- och opbördztiiden icke behöfwer, här sammankomma, aldenstund der igenom, lembnes en och annan icke ringa tillfälle, till olaga handels idkande, som i detta åhr i synnerheet här är skiedt efter som allmogen sig så tidigt och långt för stämbningarne samblade.

Kyrckioherden hr. Kristian Elingius, lät Lappallmogen föreläsa ett Extract af Ährewyrdige hr. Proubstes Anzenie skrifwelse dat. d. 10 sidstl. Octobr. hwaruti förmähles, att Consistorium i Härnösand har approberat och Confirmerat, lmo: det Prästerne, som till denne tiiden intet rest till Lapparne i deras Cojor, skola opå dee ställen som sådant låter sig giöra, dem besökja, och så wähl i deras Christendomb informera, som elljest giöra sig Kunnige om deras lefwerne. 2do: att Capellanen her i Enotäckis hr. Olof Sirma, bör med sin pastor få Komma öfwerens, att han understunden betiänar församlingen wiid anexan och Com-

Original side ?

minister wiid Hufwudkyrckan. 3de att Consistorium intet understår sig något determinera om Storebönedagarnas Fiirande, utan det måste åhrl. förblifwa efter Kongl. Placaters innehåld, hwilket extract eft. Kyrckioherdens begiäran, dess Comminister hr. Olof Sirma till rättelse blef Communicerat.

Eftersom Lappallmogen af Enotäckis Församling enhässel. påstår det Juckie Marcknadzplatz wiid Wästersiöön, warit deres uhrminnes enskylte Bytesplatz; Ty blifr. allmogen af Jukasjärfwi Församling, Förbuden, att tillfoga dem der emot intrång, så framt Jukasjärfwi Lapparne icke Kunna visa sig ifrån förre tiider plägat der sammastädes handell el. sedermera igenom någon resolution ther till kommit.

Sidst oplästes Höglofl. Kongl. Håf Rättens dom emillan Jon Persson Souro och des broders Son Anders Pedersson Souro afsagd d. 17 Novemb. 1703, der uti Anders, som förledit Åhr, här wid Rätten, för sitt Tyfwerii blef dömbd till döden, är af Höglofl. Kongl.

Håf Rätten för Lifsstraff befriat och pålagd att bötha 40 mrk.
Smt. el. hwilka Böther uti detta åhrs Saköhrs Längd optagas skola.